

Sinai Mäe peäl olli käästnud, ja näitnud,
ja rääkinud (§. 541). Keigeessiti andis ta
teada, et üks heamelelinne And Rahwa
Käest tarwis lähheks (mis nende jures üks
üllestõstmisse Ohwer nimmetadi); sest
et Jehowa Muuls üks pühha Zone ehk
Maia piddi tehtama, kus sees Jehowa en-
nast tahtis ilmutada, ja temma Tenistus
piddi petama.

§. 564. Ja Moses nimmetas need As-
jad üles, mis selle Ehhitamissels tarwis
olleksid, ja mis iggaüks heast Süddamest
piddi kottotoma Jehowale: Kulda, Hüb-
bedat, Waske, Wärwitud Lenga, Karmo,
Rahko, Laudo, Olli, kallid Rohhud, mag-
gusa Haisoga Rohhud, ja hiilgarwad kallid
Kirowid.

§. 565. Rahwas kuulsid sedda keik Ro-
moga, ja lütsid, ja töid kofko, iggaüks sed-
da möda, kui ta Südda tedda ajas, ja ta
Waim hea Melega tahtis anda, ni hästi
Meh.

Mehhed, kui Maesed, nenda, et Moses wi-
maks piddi lastma keige se Lagri sees wäl-
jabüda, ja ärrakeelda, et nemmad ennam
koffo ei tooks, sest et se Tõteggemisse jure
ni paljo tarwis ei läinud, kui Rahwas
tõinad, sest neil olli küll ja rohkeste keik
neidsuagausid Asjo.

§. 566. Ja sedda Tõdd hõllati teggema,
keik sedda möda, kui Jehowa Mosessele
olli rääkinud, ja temmale need Munstrid ehk
Kuiud keigest neist asjodest olli näitnud
Sinai Mäe peäl. Ja kaks Meest. Petsa-
leel ja Doliab, kedda Jummal nimme pär-
rast Mosessele olli nimmerand, ja neile sed-
da Tarkust Süddameste aärmud, ollid need
keiceüllemad selle Tõ jures. Ja keik Meh-
hed. kellel tarw Meel olli, ja kedda igga-
ühhe omma Südda ajas, need kaksus Mo-
ses se Tõ kallale, sedda teggema, nenda et
se olli selge heamelelinne Tõ.

§. 567. Sesamma pühha Majo ehk
Jum.